

sculptas, quæ viderentur ab omnibus navigantibus mare.

30. hoc est sepulchrum, quod fecit in Modin, usque in hunc diem.

31. Tryphon autem cum iter faceret cum Antiocho * rege adolescente, dolo occidit eum.

Anno M. 3861.
* Qui Theos dicebatur Alexandri Balæ filius.

32. Et regnavit loco eius, & imposuit sibi diadema Asiæ, & fecit plagam magnam in terra.

33. Et ædificavit Simon præsidia Iudææ, muniens ea turribus excelsis, & muris magnis, & portis, & seris: & posuit alimenta in munitionibus.

34. Et elegit Simon viros, & misit ad Demetrium regem ut faceret remissionem regioni: quia actus omnes Tryphonis per direptionem fuerant gesti.

35. Et Demetrius rex ad verba ista respondit ei, & scripsit epistolam talem:

36. REX Demetrius Simoni summo sacerdoti, & amico regum, & senioribus, & Genti Iudæorum salutem.

* Th. 22. i. ramum palmæ, aureum sc. ut & 2. Mach. 14. 4.

37. Coronam auream, & bahem *, quam misistis, suscepimus: & parati sumus facere vobiscum pacem magnam, & scribere præpositis regis remittere vobis quæ indulsumus.

38. Quæcumque enim constituimus, vobis constant. Munitiones, quas ædificastis, vobis sint.

39. remittimus quoque ignorantias, & peccata usque in hodiernum diem, & coronam, quam debebatis: & siquid aliud erat tributarium in Ierusalem, iam non sit tributarium.

40. Et siqui ex vobis apti sunt conscribi inter nostros, conscribantur, & sit inter nos pax.

Anno M. 3861. Ant. Chr. 143.

41. Anno centesimo septuagesimo ablatum est iugum Gentium ab Israël.

42. Et cœpit populus Israël scribere in tabulis, & gestis publicis, anno primo sub Simone summo sacerdote, magno duce, & principe Iudæorum.

43. In diebus illis applicuit Simon ad Gazam, & circumdedit eam castris, & fecit máquinas, & applicuit ad civitatem, & percussit turrem unam, & comprehendit eam.

44. Et eruperant qui erant intrâ machinam in civitatem: & factus est motus magnus in civitate.

45. Et ascenderunt qui erant in civitate cum uxoribus, & filiis supra murum scisis tunicis suis, & clamaverunt voce magnâ, postulantes à Simone dextras sibi dari,

46. & dixerunt: Non nobis reddas secundum malitias nostras, sed secundum misericordias tuas.

47. Et flexus Simon non debellavit eos: eiecit tamen eos de civitate, & mundavit ædes, in quibus fuerant simulachra, & tunc intravit in eam cum hymnis benedicens Dominum:

48. & eiecit ab ea omni immunditiâ, collocavit in ea viros, qui legem facerent: & munivit eam, & fecit sibi habitationem.

49. Qui autem erant in arce Ierusalem, prohibebantur egredi & ingredi regionem: & emere, ac vendere: & esurierunt valde, & multi ex eis fame perierunt,

50. & clamaverunt ad Simonem ut dextras acciperent: & dedit illis: & eiecit eos indè, & mundavit arcem à contaminationibus:

51. & intraverunt in eam tertiâ & vigesima die secundi mensis, anno centesimo septuagesimo primo cum laude, & ramis palmarum, & cinyris, & cymbalis, & nablis, & hymnis, & canticis, quia contritus est inimicus magnus ex Israël.

52. Et constituit ut omnibus agerentur dies hi cum lætitia.

53. Et munivit montem templi, qui erat secus arcem, & habitavit ibi ipse, & qui cum eo erant.

54. Et vidit Simon Ioannem * filium suum, quod fortis prælij vir esset: & posuit eum ducem virtutum univerfarum: & habitavit in Gazaris.

Anno M. 3862. Ant. Chr. 142.

* Hyrcanum postea cognominatum.

CAPUT XIV.

Demetrio à duce Arsacis devicto & capto, Simon cum suo populo magnâ pace fruitur: ad quem misse sunt litteræ renovati fœderis à Spartiatis & Romanis cum maxima laude Simonis, qui Romanis clypeum aureum mnarum mille miserat.

1. Anno centesimo septuagesimo secundo congregavit rex Demetrius exercitum suum, & abiit in Mediam ad contrahenda sibi auxilia, ut expugnaret Tryphonem.

2. Et audivit Arsaces * rex Persidis, & Mediæ, quia intravit Demetrius confines suos, & misit unum de principibus suis ut comprehenderet eum vivum, & adduceret eum ad se.

3. Et abiit, & percussit castra Demetrii: & comprehendit eum, & duxit eum ad Arsacem, & posuit eum in custodiam.

Anno M. 3863. Ant. Chr. 141. *Mithridates Pamparij regis filius communi Parthicorum regum cognomine, Arsaces dicitur, de quo Iustin. lib. 36. c. 1. & 41. cap. 5. 6.

4. Et

4. Et siluit omnis terra Iuda omnibus diebus Simonis, & quæsit bona genti suæ: & placuit illis potestas eius, & gloria eius omnibus diebus.

5. Et cum omni gloria sua accepit Ioppen in portum, & fecit intròitum in insulis maris.

6. Et dilatavit fines gentis suæ, & obtinuit regionem.

7. Et congregavit captivitatem multam, & dominatus est Gázaræ, & Bethsúræ, & arcibus: & abstulit immunditias ex ea, & non erat qui resisteret ei.

* Ierosolymitanæ.

8. Et unusquisque colebat terram suam cum pace: & terra Iuda dabat fructus suos, & ligna camporum fructum suum.

9. Seniores in plateis sedebant omnes, & de bonis terræ tractabant, & iuvenes induebant se gloriam, & stollas belli.

10. Et civitatibus tribuebat alimonias, & constituabat eas ut essent vasa munitionis quoadulque nominatum est nomen gloriæ eius usque ad extremum terræ.

11. Fecit pacem super terram, & lætatus est Israël lætitiâ magnâ.

12. Et sedit unusquisque sub vite sua, & sub ficulnea sua: & non erat qui eos terreret.

13. Defecit impugnans eos super terram: reges contriti sunt in diebus illis.

14. Et confirmavit omnes humiles populi sui, & legem exquisivit, & abstulit omnem iniquum & malum:

15. sancta glorificavit, & multiplicavit vasa sanctorum.

16. Et auditum est Romæ quia defunctus esset Ionathas: & usque in Spartiata: & contristati sunt valde.

17. Ut audierunt autem quod Simon frater eius factus esset summus sacerdos loco eius, & ipse obtineret omnem regionem, & civitates in ea;

18. scripserunt ad eum in tabulis æreis, ut renovarent amicitias, & societatem quam fecerant cum Iuda, & cum Ionatha fratribus eius.

19. Et lectæ sunt in conspectu ecclesiæ in Ierusalem. Et hoc exemplum epistolarum, quas Spartiata miserunt:

20. SPARTIANORUM principes, & civitates, Simoni sacerdoti magno, & senioribus, & sacerdotibus, & reliquo populo Iudæorum, fratribus, salutem.

21. Legati, qui missi sunt ad populum nostrum, nunciaverunt nobis de vestra gloria, & honore, ac lætitiâ: & gavissimus in intròitu eorum.

22. Et scripsimus quæ ab eis erant dicta in conciliis (a) populi, sic (b): Numenius Antiochi, & Antipater Iásonis filius, legati Iudæorum, venerunt ad nos, renovantes nobiscum amicitiam pristinam.

23. Et placuit populo excipere viros gloriosè, & ponere exemplum sermonum eorum in segregatis populi libris, ut sit ad memoriam populo Spartiatarum. Exemplum autem horum scripsimus Simoni magno sacerdoti.

24. Post hæc autem misit Simon Numenium (c) Romam, habentem clypeum aureum magnum, pondo mnarum mille, ad statuendam cum eis societatem. Cum autem audisset populus Romanus

25. sermones istos, dixerunt: Quam gratiarum actionem reddemus Simoni, & filiis eius?

26. (d) Restituit enim ipse fratres suos, & expugnavit inimicos Israël ab eis, & statuerunt ei libertatem, & descripserunt in tabulis æreis, & posuerunt in titulis in monte Sion.

27. Et hoc est exemplum scripturæ: OCTAVâ decimâ die mensis Elul, anno centesimo septuagesimo secundo, anno tertio (f) sub Simone sacerdote magno in Asaramel,

28. in conventu magno sacerdotum, & populi, & principum gentis, & seniorum regionis, nota facta sunt hæc: Quoniam frequenter facta sunt prælia in regione nostra.

29. Simon autem Mathathiæ filius ex filiis Iarib, & fratres eius dederunt se periculo, & resisterunt adversariis gentis suæ, ut starent sancta ipsorum, & lex: & gloriâ magnâ glorificaverunt gentem suam.

30. Et congregavit Ionathas gentem suam, & factus est illis sacerdos magnus, & appositus est ad populum suum.

31. Et voluerunt inimici eorum calcare, & atterere regionem ipsorum, & extendere manus in sancta eorum.

32. Tunc restitit Simon, & pugnavit pro gente sua, & erogavit pecunias multas, & armavit viros virtutis gentis suæ, & dedit illis stipendia:

33. & munivit civitates Iudææ, & Bethsúrâ, quæ erat in finibus Iudææ, ubi erant arma hostium antea: & posuit illic præsidium viros Iudæos.

34. Et Ioppen munivit, quæ erat ad mare: & Gázaram, quæ est in finibus Azoti, in qua hostes antea habitabant, &

(a) In publica acta retulimus. (b) Hoc est decretum quod Lacedæmonii sancivère, de amicitia & societate cum Iudæis in eunda, cum Legati ad eos & ad Romanos missi sunt. Supr. 12. 16.

(c) Prius à Ionathâ iam ad eosdem missum. Supr. 12. 16.

(d) Græca sic positis vertere. Nam ipse & fratres eius, domusque patris sui, firmaverunt Ierusalem, hostes Israël bello depulere, & Israël paraverunt libertatem. (e) Ann. M. 3863. Ant. Chr. 141. (f) Anno 3. Pontificatus Simonis deficiente, sc. à morte fratris Ionathæ.

(g) In publica acta retulimus. (h) Hoc est decretum quod Lacedæmonii sancivère, de amicitia & societate cum Iudæis in eunda, cum Legati ad eos & ad Romanos missi sunt. Supr. 12. 16.

(i) In publica acta retulimus. (j) Hoc est decretum quod Lacedæmonii sancivère, de amicitia & societate cum Iudæis in eunda, cum Legati ad eos & ad Romanos missi sunt. Supr. 12. 16.